

Η ΜΕΤΑΛΟΥΣΑ.

Τὸν τίτλον τοῦτον φέρει τὸ ἔργον τοῦ περιωνόμου Γάλλου συγγραφέως Σαρλοῦ τὸ παιγθὲν τὴν παρὶθεύσαν ἑβδομάδα εἰς τὸ θέατρον «Νεαπόλεως». Ἐλήφθη ἐκ φιλοπαιγμένου τινος παρομοιώσεως ἢν κάμνει ἡ νεκρὰ χήρα Κεκιλία προκειμένου νὰ διδάξῃ τὴν νεόνυμφον ἀνεψιάν της ὅτι οἱ ἄνδρες ὠθεῖνται ὑπὸ τινος σατανικῆς δυνάμεως νὰ μὴ μένωσι πιστοὶ εἰς τὰς συμβίας των ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Πράγματι δὲ ἐκ τῆς πλοκῆς παρεξηγήσεων τινων καὶ διαφόρων ἐπιποδίων ἡκιστα εὐπρεπὴν παρίσταται ὁ σύζυγος τῆς Κωνσταντίας θηρεύων μίαν Ἰταλίδα ἑρῆμν, γινόμενος νευρόσπαστον τῆς φιλοπαιγμοσύνης τῆς Κεκιλίας μέχρις οὗ ἀνακαλύψῃ τὴν πλάνην του δια νὰ ἐξιμνήσῃ τὸν ἐντιμον συζυγικὸν βίον. Εἶνε ὅμως πολὺ ἡλαρὸν καὶ κατὰ τὴν ἠθικὴν καὶ κατὰ τὴν τέχνην τὸ δράματιον αὐτό, ἐπιπλεῖον ἀπίθανα καὶ ἀκνόνιστα σημεία μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν ἐξιζητημένα. Φαίνεται ἡ ἄρθρονος παραγωγή καθιστῆσαι ἰσχυρότερα τὰ πρετόντα.

Φιλόξενος